

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe salarii și impozitului pe profit.

Contestația privind accesoriile în cauză a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin poștă, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z sub nr. Z, iar ulterior transmisă Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor, împreună cu referatul privind propunerile de soluționare, fiind înregistrată sub nr. Z.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emisă de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că prin Decizia nr. Z comunicată la data de Z au fost calculate în sarcina sa accesorii în sumă totală de Z pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată, în decizia atacata fiind menționat debitul neachitat în sumă de Z lei, stabilit prin Decizia de impunere nr. Z, la care au fost calculate accesoriile pe perioada2009 –2010;

- precizează că în cuprinsul deciziei atacate nu se face mențiunea conform căreia debitul ar fi scadent, ceea ce conduce la ideea că nu se poate pune problema calculului accesoriilor aferente, fapt prevăzut de art. 120 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, conform căruia “majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”;

- susține că din moment ce debitul constând în taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei menționat în decizia atacată nu este scadent, nu înțelege rațiunea calculării unor accesorii aferente, acestea putând fi calculate doar dacă nu ar fi achitat debitul la scadență;

- menționează că Decizia de impunere nr. Z a fost atacată cu contestație, care a fost soluționată de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF prin Decizia nr. Z (prin care s-a admis în parte contestația societății), ambele decizii fiind ulterior atacate la Curtea de Apel Z, respectiv la Înalta Curte de Casație și Justiție a României, iar prin Decizia nr. Z instanța supremă a admis recursul și a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Z, care ulterior a admis în totalitate acțiunea și a anulat Decizia de impunere nr. Z privind debitul principal prin Sentința nr. Z și dosarul se află din nou la Înalta Curte de Casație și Justiție;

- consideră că nu datorează nici suma de Z lei reprezentând accesorii calculate la sumele individualizate prin deconturile de taxa pe valoarea adăugată 300 nr. Z deoarece taxa pe valoarea adăugată a fost achitată conform ordinelor de plată nr. Z, Z iar prin decontul de taxă pe valoarea adăugată nr. Z societatea a declarat TVA de rambursat în sumă de Z lei care compensează taxa datorată din deconturile perioadei următoare.

În consecință, solicită admiterea contestației, anularea în totalitate a deciziei atacate și exonerarea societății de la plata sumei de Z lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe veniturile din salarii și impozitului pe profit.

II. Prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, comunicată contestatoarei la data de Z, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au calculat în sarcina

SC "X" SRL din Z obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei pe perioada2009 –2010, și anume majorări de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei individualizată prin Decizia de impunere nr. Z, majorări de întârziere în sumă totală de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de câte Z lei pe fiecare lună din perioada 2007 – 2008, taxei în sumă de Z lei declarată pe 2008, în sumă de Z lei declarată pe 2008, în sumă de Z lei declarată pe 2009, în sumă de Z lei, în sumă de Z lei declarată pe 2009 și în sumă de Z lei declarată pe 2009.

De asemenea, au calculat majorări de întârziere în sumă de 2 lei pe perioada Z pentru plata cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii în sumă de Z lei declarat pe 2009, precum și majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada Z pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit în sumă de Z lei, respectiv în sumă de Z lei declarat pe trimestrul III 2009.

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în loc. Z nr. Z, comuna Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL din Z datorează bugetului de stat majorările de întârziere în sumă totală de Z lei stabilite de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, în condițiile în care instanța de judecată - Curtea de Apel Z a hotărât anularea Deciziei de impunere nr. Z privind debitul principal de plată, respectiv taxa pe valoarea adăugată în cuantum de Z lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z a stabilit în sarcina SC "X" SRL prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, majorări de întârziere în sumă totală de Z lei pe perioada2009 –2010, pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din debitul principal în sumă de Z lei pentru care Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. Z a trimis cauza spre rejudecare Curții de Apel Z.

Ulterior, instanța de fond, respectiv Curtea de Apel Z potrivit Sentinței nr. Z a admis acțiunea formulată de SC "X" SRL și a dispus anularea Deciziei nr. Z emisă de Direcția Generală de Soluționare a

Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Deciziei de impunere nr. Z cu exonerarea societății de obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și a majorărilor și penalităților de întârziere aferente calculate pe perioada ianuarie 2000 - iulie 2004 în sumă de Z lei.

În prezent dosarul este din nou la Înalta Curte de Casație și Justiție spre pronunțarea unei hotărâri definitive asupra exonerării de la plată a debitului principal.

De reținut este faptul că și majorările de întârziere stabilite pe perioada următoare 2004 - 2007 în sumă de Z lei prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale și menținute de plată prin Decizia nr. Z a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, au fost exonerate de la plată anterior rejudecării fondului privind debitul principal, deoarece Curtea de Apel Z prin Sentința nr. Z care a rămas definitivă și irevocabilă, a dispus anularea celor două decizii pe motiv că debitul principal nu este cert, lichid și exigibil și în aceste condiții nu se pot percepe majorări de întârziere.

În drept, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120 - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Potrivit dispozițiilor legale citate, contribuabilii datorează majorări de întârziere numai dacă nu au achitat la scadență obligațiile fiscale principale, pentru fiecare zi de întârziere, pe perioada cuprinsă între termenul de plată și data stingerii obligațiilor fiscale principale.

Ținând seama de cele două soluții pronunțate de instanțele de fond, atât în ce privește debitul principal cât și majorările de întârziere aferente, de deconturile de TVA și documentele de plată a taxei pe valoarea adăugată datorată pe perioada următoare anexate de societate la dosarul cauzei și potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” - secundarul urmează principalul, majorările de întârziere în sumă de Z lei au fost generate de obligația fiscală principală reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, debit de bază care în prezent nu există, fiind anulat.

De altfel, și organele fiscale ale Administrației Finantelor Publice a municipiului Z propun prin referatul cu propuneri de soluționare de la

dosar, admiterea contestației formulate de SC "X" SRL împotriva majorărilor de întârziere în sumă de Z lei, ca urmare a hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză.

Pe cale de consecință, având în vedere considerentele de mai sus se impune anularea parțială a Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată, pe care în prezent societatea nu le mai datorează.

În acest sens, sunt prevederile art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că:

"(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...].

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat."

2. În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de Z lei pe perioada Z pentru plata cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii declarat pe 2009 **și în sumă de Z lei** calculate de organele fiscale pe perioada Z pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit declarat pe trimestrul III 2009, în contestație societatea se limitează doar să arate că aceste accesorii au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. Z, fără să precizeze dacă le contestă sau nu, precum și să motiveze de ce nu le datorează, în consecință contestația urmează să fie respinsă ca nemotivată pentru aceste capete de cerere.

În drept, sunt dispozițiile pct. 12.1. lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/ 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se menționează:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de SC "X" SRL din Z pentru majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, pentru această sumă.

2. Respingerea contestației pentru capetele de cerere privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe veniturile din salarii și impozitului pe profit, ca nemotivată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator

